

۲۰۱۷/۰۴/۱۱

آصف بهاند

د یوه نازک شعر، نازکه ژباړه

ما خپل ځینې لیکلي یادداشتونه د «لار ورکي لارویان» تر سرلیک لاندې خپاره کړل. «لار ورکي لارویان» له کابل نه پېښور، له هغه ځای نه ماسکو او بیا ډنمارک ته د را رسیدو عملی داستان دی. بنایي لوستل یې په ځینو برخو کې غمجن او په ځینو برخو کې یا جالب یا ستریکونکی وي.

د دې اوږده داستان په پای کې زما خپله یوه قصیده هم راغلي ده چې عمداً مې دغه لوی داستان د شعر په ژبه د یوې قصیدې په قالب کې هم خوندي کړی دی.

په دې قصیده کې ما د سعدي صاحب دوه بیتونه هم د ژباړې په ډول راوړي دي او د راوړو نه په مخکیني بیت کې مې د ده د نامه په ذکر سره بنوولي ده چې سعدي داسې فرمایلي دي. دلته زه «د یوه نازک شعر، نازکه ژباړه» تر سر لیک لاندې لومړی د سعدي صاحب دوه بیتونه او بیا زما منظومه ژباړه درنو لوتونکو ته وړاندې کوم:

آن دو شاخ گاو اکر خر داشتی
یک شکم در آدمی نگذاشتی

گر به مسکین اکر پر داشتی
تخم گنجشک از زمین برداشتی

سعدي

خر که پور کا د غويي بنکر کومه ورځ
کولمي پري به نه ردي نس کې د انسان

دا مظلومه پیشوکه وزر پیدا کا
پري به نه ردي په هوا کې ټول مرغان

آصف بهاند